

[Anden næstformand]

tragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af bistandsloven.

[Af Palle Simonsen (KF) m. fl.]

(Beslutningsforslag nr. B 71. Fremsat 28/2 80).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

Regeringen kan ikke gå ind for det beslutningsforslag om ændring af bistandsloven, der her er lagt frem fra konservativ side, men det betyder ikke, at vi er afvisende over for tanken om ændring af bistandsloven. Som det sikkert allerede vil være bekendt, agter jeg netop i løbet af ganske kort tid at fremsætte forslag, der har til hensigt at stramme bistandslovens bestemmelser på en række områder. Dette forslag vil indgå i den større samling af besparelsesforslag, som regeringen er ved at lægge sidste hånd på.

Jeg skal på denne baggrund ikke gå i detaljer, idet jeg vil tro, at forslaget vil få en grundig udvalgsbehandling og vil kunne ses i sammenhæng med regeringens senere udspil. Det gælder § 37, hvor jeg ikke kan være enig i bemærkningerne i det konservative beslutningsforslag, men hvor regeringen arbejder med en maksimering af det beløb, der efter § 37 kan ydes som kontanthjælp.

Forslagets pkt. 5 om hjælp til personer, der er indblandet i en kollektiv arbejdsstrid, huslejeboycot eller forhold, som må sidestilles hermed, er tidligere fremsat fra borgerlig side i efteråret 1977 og afvist af daværende socialminister Eva Gredal.

Om ændringerne til § 42, forslagens pkt. 6, vil jeg kort sige, at hjælp til længerevarende videregående uddannelse kun for det første uddannelsesår ydes som rent tilskud, derefter ydes hjælpen som halvt tilskud og halvt lån. De pågældende vil altså efter endt uddannelse have studiegæld.

Forslagets pkt. 7 virker ikke umiddelbart acceptabelt, mens forslagens pkt. 8 om tilba-

gebetaling af hjælp i almindelighed, navnlig af hjælp til terminsydelser, ligger på linje med de tanker, regeringen selv har gjort sig. Vi finder, at det er en rigtig tanke, og vil, som jeg omtalte tidligere, komme med forslag om det.

Af forslagens pkt. 9 fremgår det, at det konservative folkeparti ønsker en ændring af det gældende offentlig-retlige forsørgelsesbegreb, som det er udtrykt i bistandslovens § 6.

Jeg kan i og for sig godt forstå, at man kommer ind på den tanke at sidestille ægtepar og samlevende i ægteskabslignende forhold, men der er nu engang efter ægteskabslovgivningen en meget afgørende forskel på, om man er indgået i det økonomiske kontraktforhold, som et ægteskab bl. a. er, eller man ikke er. Den, der lever papirløst, har ingen retsmidler, hvis den anden part ikke vil yde bidrag til den fælles husførelse. Derfor kan man kun efter en bedømmelse i det enkelte tilfælde tage den andens indtægter i betragtning, når der udmåles hjælp. Hertil kommer, at det er yderst enkelt at fastslå, om en ansøger er gift, mens det kan være svært at vurdere, hvornår der foreligger et såkaldt ægteskabslignende forhold.

Med hensyn til de forsørgelseskontrakter, der er nævnt i pkt. 10, kan jeg berolige forslagsstillerne med, at disse heller ikke i dag bliver anvendt i bistandslovssammenhæng.

Om hjælpemidler i form af motorkøretøjer i pkt. 11 kan jeg henvise til, at regeringen selv kommer med et forslag om det.

Derimod må jeg vende mig mod den tanke, der kommer til udtryk i forslagens pkt. 12 om forbud mod, at kommunerne yder tilskud til nedbringelse af forældrebetalingen i daginstitutioner. Jeg mener ikke, at vi herfra skal binde de enkelte kommuners handlefrihed på denne måde. Derimod er vi ikke afvisende over for muligheden af at se på betalingsordningen i daginstitutionerne, som det også kom frem under behandlingen af et forslag fra venstre for nylig.

Der er altså forskellige bestanddele i forslaget, som jeg ville kunne tilslutte mig, men som helhed må jeg afvise det. Jeg ser imidlertid frem til udvalgsbehandlingen og henviser i øvrigt til de forslag om ændring af bistandsloven, som regeringen selv vil fremsætte, og som jeg håber vil få en positiv modtagelse her i salen.